

Решение на Съда (голям състав) от 17 април 2018 г. (преюдициални запитвания от Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Германия, Supreme Court of the United Kingdom — Обединеното кралство) — В/Land Baden-Württemberg (C-316/16), Secretary of State for the Home Department/Franco Vomero (C-424/16)

(Съединени дела C-316/16 и C-424/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Гражданство на Европейския съюз — Право на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки — Директива 2004/38/ЕО — Член 28, параграф 3, буква а) — Високо ниво на защита срещу експулсиране — Условия — Право на постоянно пребиваване — Препиваване в приемащата държава членка през десетте години преди решението за експулсиране от територията на съответната държава членка — Период на лишаване от свобода — Последници за непрекъснатостта на десетгодишното пребиваване — Отношение към общата преценка за наличието на интеграционна връзка — Момент на извършване на посочената преценка и критерии за извършването ѝ)

(2018/C 200/04)

Език на производството: немски и английски

Запитващи юрисдикции

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg, Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Жалбоподатели: В (C-316/16), Secretary of State for the Home Department (C-424/16)

Ответници: Land Baden-Württemberg (C-316/16), Franco Vomero (C-424/16)

Диспозитив

- 1) Член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че предвидената в тази разпоредба защита срещу експулсиране зависи от условието заинтересованото лице да разполага с право на постоянно пребиваване по смисъла на член 16 и член 28, параграф 2 от тази директива.
- 2) Член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38 трябва да се тълкува в смисъл, че гражданин на Съюза, който изтърпява наказание лишаване от свобода и спрямо когото се приема решение за експулсиране, може да отговаря на предвиденото в тази разпоредба условие да е „пребивава[л] в приемащата държава членка през последните десет години“, стига при обща преценка на положението на заинтересованото лице с отчитане на всички релевантни аспекти да се налага изводът, че въпреки лишаването на заинтересованото лице от свобода интеграционните му връзки с приемащата държава членка не са прекъснати. Сред тези аспекти са в частност здравината на интеграционните връзки, създадени с приемащата държава членка преди лишаването на заинтересованото лице от свобода, видът на престъплението, заради което му е определен съответният срок на лишаване от свобода, и обстоятелствата, при които е извършено това престъпление, както и поведението на заинтересованото лице през периода на лишаването му от свобода.

- 3) Член 28, параграф 3, буква а) от Директива 2004/38 трябва да се тълкува в смисъл, че въпросът дали дадено лице отговаря на условието да е „пребивавал[о] в приемащата държава членка през последните десет години“ по смисъла на тази разпоредба, трябва да се преценява към момента, в който е прието първоначалното решение за експулсиране.

⁽¹⁾ ОВ С 343, 19.9.2016 г.
ОВ С 350, 26.9.2016 г.

Решение на Съда (голям състав) от 10 април 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal de grande instance de Lille — Франция) — Наказателно производство срещу Uber France SAS

(Дело C-320/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Услуги в областта на транспорта — Директива 2006/123/ЕО — Услуги на вътрешния пазар — Директива 98/34/ЕО — Услуги на информационното общество — Правило за услуги на информационното общество — Понятие — Посредническа услуга, позволяваща посредством приложение за смартфон свързването срещу възнаграждение на непрофесионални шофьори, които използват собствените си превозни средства, с лица, желаещи да ползват градски превоз — Наказателни санкции)

(2018/C 200/05)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de grande instance de Lille

Страна в главното наказателно производство

Uber France SAS,

в присъствието на: Nabil Bensalem

Диспозитив

Член 1 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година, установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 98/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 юли 1998 г., и член 2, параграф 2, буква з) от Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар трябва да се тълкуват в смисъл, че национална правна уредба, която предвижда наказателноправна санкция за организирането на система за свързване на клиенти с лица, които извършват възлездно автомобилни превоз на пътници с превозни средства с по-малко от десет места, без да имат разрешение за това, се отнася до „услуга в областта на транспорта“, тъй като се прилага към посредническа услуга, която е предоставяна посредством приложение за смартфон и е неразделна част от една обща услуга, чийто главен компонент е транспортната услуга. Такава услуга е изключена от приложното поле на тези директиви.

⁽¹⁾ ОВ С 296, 16.8.2016 г.